

Mongolië

eigen potje koken

fruitklas

Als een regenboog aan de hemel

Dat mag je wel zeggen als je ziet wat het Rainbowcenter in Ulaanbator verwezenlijkt. En hoe het centrum er weer tegenaan gaat na de twee covid-jaren. Het waren niet echt verloren jaren want zij hebben zich gespecialiseerd door opleidingen en de werking van het centrum op punt gesteld.

De grote diversiteit aan kinderen en jongeren en volwassenen met elk een aparte beperking vraagt veel aandacht en deskundigheid. Er wordt in verschillende lokalen en doelgroepen gewerkt. Want sommigen met een lichamelijke beperking kunnen wel leren en voor zichzelf zorgen.

Een aantal trainen wij in hun dagelijkse behoeften: zichzelf wassen en kleden, naar toilet gaan, zelfstandig eten, zelf medicatie innemen, leren communiceren... alles opdat zij in het centrum en thuis zo zelfstandig mogelijk kunnen leven.

Anderen moeten in alles geholpen worden en komen op de verzorgende afdeling terecht.

Drie van onze studenten begonnen aan een job in een E-markt en moesten na drie dagen hun baan opzeggen. Zij waren psychologisch niet solide genoeg. Wij en zij hebben er uit geleerd: zij moeten meer tijd krijgen om hun zelfvertrouwen op te bouwen.

Regenbogen kleuren de wereld in donkere dagen

Wij werken voortdurend samen met organisaties buiten ons centrum. Ofwel komen onze kinderen van deze zorgcentra ofwel gaan ze er naartoe.

In mei 2022 ontmoetten verantwoordelijken van het Rainbow Centre en van andere organisaties elkaar in Ulaanbaator tijdens een conferentie met de APDC (Association of Parents with Differently-abled Children). Op deze conferentie werd duidelijk dat "van de gekende 11.600 kinderen met een beperking in Mongolië, ongeveer 4.000 (34%) analfabeet zijn en geen enkele ondersteuning krijgen, ongeacht of het kind in de hoofdstad woont of in een afgelegen gemeenschap in het platteland.

Het Rainbow Center is al sedert 2003 intens bezig om voor de meest kwetsbare personen in de samenleving te zorgen... Maar de uitdagingen blijven groot: het betalen van het salaris aan de 13 personeelsleden, het onderhoud van gebouwen (zowel binnen als buiten), de aankoop van verschillende trainingstoestellen, bijkomende opleidingen voor het personeel dat direct betrokken is bij de kinderen en jongeren, de verwarming- en elektriciteitskosten en de voeding.

Het RBC organiseert twee keer per jaar bijeenkomsten met de ouders en verzorgers. Heel belangrijk om hand in hand te werken want 's avonds en in het weekend zijn de kinderen thuis. Zo komen de ouders een dag in de week om de evolutie van hun kinderen te zien en samen aan hun opvoeding te werken.

kaarsen gieten

Kunnen wij met HOEK een van die uitdagingen helpen dragen?

Elk van jullie die ons werk steunen zijn een regenboog in het leven van deze kwetsbare kinderen en jongeren.

Zr. Nimi—zr. Magdalena—zr. Lucille
ICM